

॥ ९ ॥ अवनिप्रधानोद्वतराष्ट्रः ॥ १० ॥ नासाविति किं नाम पापं कृत्वाऽहमचक्षुर्जातः कौंतेयं प्रव्राज्य कीदृशो भविष्यामीति धियानासौ पश्यतीत्यध्याहृत्य योज्यं ॥ ११ ॥ चामीकराभान्कनकप्रभात् एत
 न्नरणचिह्नं दृशंसं निबन्धकर्म ॥ १२ ॥ इमान्भीष्मादीन् शृणोतीति लेखकप्रमादः न शृणोतीति गौडपाठे तु अयमग्निर्वैश्वानरो यो यमन्तः पुरुषे येनेदमन् पश्यते यद्विदमद्यते तस्यैष घोषो भवति यमेत
 कथं नु भीष्मश्चरुपश्चविप्रोद्रोणश्चराजाचकुलस्य वृद्धः ॥ प्रव्राज्य पार्थान्सुखमाप्नुवंति धिक्पापबुद्धीन् भरतप्रधानान् ॥ ९ ॥ किं नाम वक्ष्यत्यवनिप्रधानः पितृ
 न्समागम्य परत्र पापः ॥ पुत्रेषु सम्यक् करितं मयेति पुत्रानपापान्यपरोप्य राज्यात् ॥ १० ॥ नासौ धियासंप्रति पश्यति स्म किं नाम कृत्वा हमचक्षुर्देवं ॥ जातः पृथि
 व्यामिति पार्थिवेषु प्रव्राज्य कौंतेयमिति स्मराज्यात् ॥ ११ ॥ नूनं समृद्धान् पितृलोकभूमौ चामीकराभान् क्षितिजान् स्फुटान् ॥ विचित्रवीर्यस्य सुतः सपुत्रः कृ
 त्वानृशं संबतपश्यति स्म ॥ १२ ॥ व्यूढोत्तरां सान्द्रयुलो हिताक्षानिमान् समृच्छन् शृणोति नूनं ॥ प्रास्थापयद्यत्सवं सशं कोयुधिष्ठिरं सानुजमात्तशस्त्रं ॥ १३ ॥
 योयं परेषां दृतनां समृद्धां निरायुधो दीर्घभुजो निहन्यात् ॥ श्रुत्वैव शब्दं हिव कोदरस्य मुंचति सैन्यानि शक्रत्समूत्रं ॥ १४ ॥ सक्षुत्पिपासाध्वरुशस्तरस्वी समेत्यना
 नायुधबाणपाणिः ॥ वने स्मरन्वासमिमं सुघोरं शेषं न कुर्यादिति निश्चितमे ॥ १५ ॥ नन्द्यस्य वीर्येण वलेन कश्चित्समः पृथिव्यामपि विद्यते न्यः ॥ सशीतवातातप
 कशीतांगो न शेषमाजावमुत्सकुर्यात् ॥ १६ ॥ प्राच्यां नृपानेकरथेन जित्वा वकोदरः सानुचरान् रणे ॥ स्वस्यागमद्योतिरथस्तरस्वी सोयं वने क्लिश्यति चीरवा
 साः ॥ १७ ॥ यः सिंधुकले व्यजयन् नृदेवान्समागतान् दाक्षिणात्यान्महीपान् ॥ तं पश्यते मंसहदेवमद्यतरस्विनं तापसवेषरूपं ॥ १८ ॥ यः पार्थिवानेकरथेन जिग्ये
 दिशं प्रतीचीं प्रति युद्धशौडः ॥ सोयं वने मूलफलेन जीवन् जटीचरत्यद्यमलाचितांगः ॥ १९ ॥ सन्नेसमृद्धेतिरथस्य राज्ञो वेदी तलादुत्पतिता सुताया ॥ संयं वने
 वासमिमं सुदुःखं कथं सहत्यद्यसती सुखार्हा ॥ २० ॥ त्रिवर्गमुख्यस्य समीरणस्य देवेश्वरस्याप्यथवाश्विनोश्च ॥ एषां सुराणां तनयाः कथं नु वने चरन्त्यस्तसुखाः
 सुखार्हाः ॥ २१ ॥ जिते हि धर्मस्य सुते सभार्ये सभ्रातृके सानुचरे निरस्ते ॥ दुर्योधने चापि विवर्धमाने कथं न सीदत्यवनिः सशैला ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां बलरामवाक्ये ऊनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ ६४ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

त्कर्णविधाय शृणोति स यदोक्तमिष्यन् भवति नैन्घोषं शृणोतीति श्रुत्यर्थो नुसंधेयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ शेषं न कुर्यात्तु निःशेषमेव नाशयेदित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वस्तिक्षेमेण आगमत् आगतः ॥ १७ ॥ १८ ॥
 सोयं न कुलः ॥ १९ ॥ राज्ञः दुपदस्य ॥ २० ॥ त्रिवर्गमुख्यस्य धर्मस्य त्रिवर्गधर्मकामार्थैरित्यमरः वने अचरन् हि अस्मत्सुखादिति च्छेदः ॥ २१ ॥ २२ ॥ इत्या० नै० भा० ऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥